

ONTWERP VAN WET,

zoals het luidt na de daarin tot en met 4 november 1970 aangebrachte wijzigingen

Nr. 55

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, ter verruiming van het gemeentelijke en het provinciale belastinggebied en ter verbetering van de regeling inzake de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen de bepalingen van de gemeentewet en van de Provinciewet op het stuk der belastingen en in verband daarmee ook enkele bepalingen van andere wetten te wijzigen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De gemeentewet (*Stb.* 1931, 89) wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 209, letter *p*, wordt gelezen:

„het benoemen en ontslaan van de ambtenaren en bedienden bij de gemeentelijke secretarie en van de ambtenaren der gemeentelijke belastingen;”

B. Titel VI van de tweede afdeling wordt tot en met artikel 310 vervangen door:

TITEL VI

GEMEENTELIJKE BELASTINGEN

EERSTE HOOFDSTUK

Algemene bepalingen

Artikel 269. De raad besluit tot het invoeren, wijzigen of afschaffen van een gemeentelijke belasting.

Bij het besluit tot invoering stelt de raad een belastingverordening vast, krachtens welke de heffing en de invordering der belasting geschieden.

Artikel 270. Onverminderd de bepalingen van het derde hoofdstuk van deze titel vermelden de belastingverordeningen, in de daartoe leidende gevallen, de belastingplichtige, het voorwerp der belasting, de grondslag, het tarief, het tijdstip van ingang van de heffing en hetgeen overigens voor de heffing en de invordering van belang is.

Artikel 271. Een besluit als bedoeld in artikel 269 behoeft Onze goedkeuring. Het wordt daartoe gezonden aan gedeputeerde staten, die hun gevoelen daaromtrent ter kennis brengen van Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

Indien de raad geen termijn heeft vastgesteld waarvoor zijn besluit zal gelden, kunnen Wij bij Onze beslissing een zodanige termijn bepalen.

Onthouding van Onze goedkeuring geschiedt bij een met redenen omkleed besluit, de Raad van State gehoord. Artikel 26, tweede lid, van de Wet op de Raad van State (*Stb.* 1962, 88) is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 272. Behalve de belastingen waarvan de heffing krachtens bijzondere wetten geschiedt, kan de gemeente heffen:

- a. de belastingen ter zake van onroerend goed, bedoeld in artikel 273;
- b. de baatbelasting, bedoeld in artikel 273a;
- c. de bouwgrondbelasting, bedoeld in artikel 274;
- d. een belasting op honden;
- e. een belasting op openbare aankondigingen, voor zover niet door middel van tijdschriften of nieuwsbladen gedaan;
- f. de belastingen ter zake van het houden van nachtverblijf of het hebben van een gemeubileerde woning, bedoeld in artikel 275;
- g. de toeristenbelasting, bedoeld in artikel 276;
- h. de leges en andere rechten, bedoeld in artikel 277.

1'WEEDE HOOFDSTUK

Bijzondere bepalingen omtrent enkele belastingen

Artikel 273. Ter zake van binnen de gemeente gelegen onroerend goed – met uitzondering van ten behoeve van de land- of bosbouw bedrijfsmatig geëxploiteerde cultuurgrond – kunnen worden geheven:

- a. een belasting van degenen die het onroerend goed, al dan niet krachtens een zakelijk of persoonlijk recht feitelijk gebruiken;
- b. een belasting van degenen die van het onroerend goed het genot hebben krachtens een zakelijk recht.

De in het eerste lid bedoelde belastingen worden met betrekking tot elk onroerend goed ter zake waarvan de belasting geheven wordt, geheven naar eenzelfde grondslag, te weten:

hetzij de waarde welke aan het onroerend goed in het economische verkeer kan worden toegekend;

hetzij de oppervlakte van het onroerende goed, na toepassing van vermenigvuldigingcijfers voor aard, ligging, kwaliteit en soort gebruik, zulks ten einde op benaderende wijze rekening te houden met verschillen in waarde in het economische verkeer.

Het bedrag van een in het eerste lid bedoelde belasting is per eenheid van de heffingsgrondslag gelijk, met dien verstande dat het tarief van de belasting in klassen kan zijn verdeeld.

Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen te geven omtrent hetgeen de belastingverordening zal dan wel kan inhouden met betrekking tot:

- a. de wijze van bepaling van de waarde welke in het economische verkeer aan het onroerende goed kan worden toegekend, daaronder begrepen de bepaling van de waarde met gebruikmaking van forfaitaire waarderingsmethoden;
- b. de in aanmerking te nemen oppervlakte van onroerende goederen en de bepaling van de grootte daarvan alsmede de toepassing daarop van vermenigvuldigingcijfers voor aard, ligging, kwaliteit en soort gebruik;
- c. het niet heffen van de in het eerste lid, letter a, bedoelde belasting ingeval de grondslag blijft beneden een in die maatregel gesteld minimum;
- d. het verdelen van het tarief in klassen en het buiten aanmerking laten van belastingbedragen beneden een in die maatregel gesteld minimum.

De in het eerste lid bedoelde belastingen worden periodiek geheven en wel over belastingjaren die samenvallen met de kalenderjaren. De opbrengst van een in het eerste lid, letter a of b, bedoelde belasting gaat – behoudens in bijzondere gevallen – niet uit boven twaalf onderscheidenlijk vijftien percent van de algemene uitkering uit het Gemeentefonds bedoeld in artikel 7 van de Financiële-Verhoudingswet 1960 (*Stb.* 1961, 217), nadat deze uitkering verminderd is met tachtig percent van het ingevolge artikel 9 van die wet vastgestelde bedrag der jaarlijkse kosten van sociale zorg.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt het begrip landbouw opgevat overeenkomstig artikel 1, eerste lid, letter b, van de Pachtwet (*Stb.* 1958, 37).

Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur te bepalen dat onder daarbij te stellen voorwaarden de in het eerste lid bedoelde belastingen niet worden geheven ter zake van:

- gebouwen in hoofdzaak bestemd voor de openbare eredienst;
- gebouwen bestemd voor het houden van openbare bezinningssamenkomsten in de zin van de artikelen 13 en 14 in de Wet Premie Kerkenbouw;
- gronden welke deel uitmaken van op de voet van de Natuurschoonwet 1928 (*Stb.* 63) aangewezen landgoederen alsmede natuurterreinen, die door rechtspersoonlijkheid bezittende instellingen tot behoud van het natuurschoon worden beheerd.

Artikel 273a. Ter zake van in bepaalde gedeelten van de gemeente gelegen onroerend goed dat gebaat is door voorzieningen die zijn tot stand gebracht door of met medewerking van het gemeentebestuur, kan, over een termijn van ten hoogste dertig jaren een jaarlijkse belasting ter verkrijging van een billijke bijdrage in de kosten van die voorzieningen worden geheven van degenen die van dat onroerende goed het genot hebben krachtens een zakelijk recht.

Tot heffing van de belasting wordt besloten binnen een jaar nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid of, in geval zij eerder in gebruik zijn genomen, binnen een jaar nadien.

In de belastingverordening wordt bepaald, dat de belasting op verzoek van de belastingplichtige, voor de ten tijde van de indiening van het verzoek nog niet aangevangen belastingjaren, ineens kan worden voldaan volgens een in de verordening op te nemen regeling.

Artikel 274. Indien door of met medewerking van het gemeentebestuur voorzieningen van openbaar nut worden getroffen, waardoor onroerend goed geschikt of beter geschikt wordt voor bebouwing of in een voordeliger positie komt te verkeren, kan voor zover de aan deze voorzieningen verbonden kosten niet krachtens overeenkomst aan de gemeente zijn of worden voldaan, een belasting worden geheven, waarbij die kosten geheel of gedeeltelijk over dat onroerend goed worden omgeslagen. Onder voorzieningen wordt begrepen het verwerven of beschikbaar stellen van onroerend goed.

Tot heffing van de belasting wordt besloten binnen een jaar nadat de voorzieningen geheel zijn voltooid. In de belastingverordening wordt bepaald:

- a. dat de belasting op verzoek van de belastingplichtige in de vorm van een jaarlijkse belasting kan worden geheven volgens in de verordening vast te stellen regelen;
- b. welke bestemmingen voor de toepassing van de verordening met bebouwing in de zin van dit artikel worden gelijkgesteld.

Bij heffing als jaarlijkse belasting wordt zij geheven over een termijn van ten hoogste dertig jaren.

Artikel 274a. Indien een belasting op honden wordt geheven wordt daarbij voor honden, uitsluitend dan wel ten dele

gehouden ten dienste van de landbouw of enig bedrijf van nijverheid of ter bewaking van gebouwen of erven, als zodanig, geen vrijstelling of mindere belasting dan op andere honden toegepast.

Artikel 275. Er kan een belasting worden geheven van de natuurlijke personen, die, zonder in de gemeente hoofdverblijf te hebben, er gedurende het belastingjaar meer dan negentig malen nachtverblijf houden, anders dan als verpleegde of verzorgde in een inrichting tot verpleging of verzorging van zieken, van gebrekkigen, van hulpbehoevenden of ouden van dagen, of er op meer dan negentig dagen van dat jaar voor zich of hun gezin een gemeubileerde woning beschikbaar houden.

Wie ter tijdelijke waarneming van een openbare betrekking of ter bijwoning van de vergaderingen van een vertegenwoordigend openbaar lichaam, waarvan hij het lidmaatschap bekleedt, dan wel ingevolge last of bevel van de overheid, buiten de gemeente van zijn hoofdverblijf vertoeft, is deswege niet belastingplichtig.

Of iemand in een gemeente hoofdverblijf heeft, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

De belasting wordt geheven naar de duur van het verblijf, naar de huurwaarde der gemeubileerde woning of naar andere in de belastingverordening te vermelden grondslagen. Het bedrag der belasting mag echter niet onmiddellijk of middellijk afhankelijk zijn van het inkomen of van een deel van het inkomen.

Artikel 276. Ter zake van het houden van verblijf binnen de gemeente door personen, die niet in het bevolkingsregister der gemeente zijn opgenomen, kan een toeristenbelasting worden geheven.

Voor zover de belasting wordt geheven van hem, die gelegenheid tot verblijf biedt, is deze bevoegd de belasting als zodanig te verhalen op degene, ter zake van wiens verblijf de belasting verschuldigd wordt.

Artikel 277. Voor gemeentelijke belastingen worden gehouden de door de gemeente gevorderde

- a. leges;
- b. rechten, andere dan die bedoeld onder a, voor:

1°. het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde gemeentebezittingen of van voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij de gemeente in beheer of in onderhoud zijn;

2°. het genot van door of vanwege het gemeentebestuur verstrekte diensten, tenzij deze bedrijfsmatig worden verstrekt of bestaan in het tijdelijk ter beschikking van particulieren stellen van gemeentepersoneel;

3°. het hebben van voorwerpen onder, op of boven gemeentegrond of -water, voor de openbare dienst bestemd;

4°. het geven van gemakkelikheden waarbij gebruik wordt gemaakt van door of met medewerking van het gemeentebestuur tot stand gebrachte of in stand gehouden voorzieningen of waarbij een bijzondere voorziening in de vorm van toezicht of anderszins van de zijde van het gemeentebestuur getroffen wordt.

Bezittingen, werken of inrichtingen ten dienste van een gemeentebedrijf worden niet gerekend tot die welke voor de openbare dienst bestemd zijn.

Inrichtingen, door de gemeente in stand gehouden zonder streven naar algehele dekking van kosten, worden niet als bedrijven aangemerkt, indien de tarieven afhankelijk zijn van het inkomen of het vermogen.

Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur de gevallen of groepen gevallen aan te wijzen waarin door de gemeente rechten, bedoeld in het eerste lid, kunnen worden gevorderd zonder dat deze voor belastingen worden gehouden.

Artikel 278. Leges en andere rechten, bedoeld in artikel 277, eerste lid, die voor gemeentelijke belastingen worden gehouden, kunnen worden geheven door de gemeente die het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen toestaat of de diensten verleent, ongeacht of het belastbare feit zich binnen of buiten het grondgebied van de gemeente voordoet.

Artikel 279. Belastingverordeningen betreffende rechten, bedoeld in artikel 277, eerste lid, onder b 1°, b 2° en b 4°, worden niet goedgekeurd, indien de krachtens die verordeningen geheven rechten hoger zijn dan vereist wordt om een matige winst aan de gemeente te verzekeren. De vorige volzin vindt geen toepassing voor zoveel de verordeningen betreffen het heffen van rechten, bedoeld in artikel 20, tweede lid, van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966 (*Stb.* 332).

DERDE HOOFDSTUK

Heffing en invordering

Artikel 280. Dit hoofdstuk verstaat onder:

- a. Algemene wet: de Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 1959, 301);
- b. Invorderingswet: de wet van 22 mei 1845 (*Stb.* 22).

Artikel 281. Onverminderd het overigens in dit hoofdstuk bepaalde geschiedt:

- a. de heffing van gemeentelijke belastingen met toepassing van de Algemene wet als waren die belastingen rijksbelastingen;
- b. de invordering van gemeentelijke belastingen met toepassing van de Invorderingswet als waren die belastingen directe rijksbelastingen, andere dan grondbelasting.

Onverminderd het overigens in dit hoofdstuk bepaalde gelden de bevoegdheden en de verplichtingen van de hierna vermelde, in de Algemene Wet en de Invorderingswet genoemde functionarissen, met betrekking tot de gemeentelijke belastingen voor de daarachter genoemde colleges of functionarissen:

- a. Onze Minister van Financiën: de raad;
- b. het bestuur van 's Rijks belastingen en de directeur of de inspecteur: burgemeester en wethouders;
- c. de ontvanger: de gemeente-ontvanger;
- d. de ambtenaren van de rijksbelastingdienst: de ambtenaren der gemeentelijke belastingen.
- e. de ambtenaren der directe belastingen: de als deurwaarder aangewezen ambtenaren der gemeentelijke belastingen.

Artikel 282. Voor zover de belastingverordening dit met betrekking tot de uitvoering van enige wettelijke bepaling betreffende de heffing of de invordering van gemeentelijke belastingen toestaat kunnen burgemeester en wethouders één of meer gemeente-ambtenaren aanwijzen die in hun plaats treden en kunnen zij bepalen, dat voor de verzending van aanslagbiljetten ingevolge artikel 2, eerste lid, van de Invorderingswet voor de gemeente-ontvanger een andere gemeente-ambtenaar in de plaats treedt.

Artikel 283. Gemeentelijke belastingen kunnen worden geheven bij wege van aanslag, bij wege van voldoening op aangifte of op andere wijze, doch niet bij wege van afdracht op aangifte. De op andere wijze geheven belastingen worden voor de toepassing van de Algemene wet aangemerkt als bij wege van aanslag geheven belastingen, met dien verstande dat wordt verstaan onder:

- a. aanslag, voorlopige aanslag, navorderingsaanslag: het gevorderde, onderscheidenlijk het voorlopig gevorderde, het navorderde bedrag;
- b. uitreiking van een aanslagbiljet: de kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag;

c. dagtekening van het aanslagbiljet: de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving van het onder a bedoelde bedrag, of bij gebreke van een schriftelijke kennisgeving, de datum waarop het bedrag op andere wijze ter kennis van de belastingplichtige is gebracht.

Artikel 284. Bij de heffing van gemeentelijke belastingen blijven van de Algemene wet buiten toepassing de artikelen 2, vierde lid, 3, 26, vierde lid, 37 tot en met 40, 48, 49, 56, 64, 71, 76, 80, tweede, derde en vierde lid, 82, 84, 86, 87 en 90 tot en met 95.

In afwijking van artikel 51, tweede lid, van de Algemene wet kan de daarbedoelde toegang ten behoeve van de heffing van rechten, bedoeld in artikel 277, eerste lid, onder b 4°, te allen tijde worden gevorderd.

Artikel 285. Burgemeester en wethouders kunnen vorderen dat een verplichting tot het doen van aangifte of tot het indienen van een verzoek om uitreiking van een aangiftebiljet wordt nagekomen door het mondeling doen van aangifte. Bij het doen van deze aangifte worden de door burgemeester en wethouders gevraagde bescheiden overgelegd.

Burgemeester en wethouders kunnen vorderen dat een van de mondelinge aangifte opgemaakt relaas door de aangever wordt ondertekend, bij gebreke waarvan de aangifte geacht wordt niet te zijn gedaan.

Ten aanzien van mondelinge aangifte en de overlegging daarbij van bescheiden zijn de bepalingen van de Algemene wet met betrekking tot de schriftelijke aangifte van overeenkomstige toepassing.

Artikel 286. Met betrekking tot de bij wege van aanslag geheven gemeentelijke belastingen kan bij de belastingverordening dan wel door burgemeester en wethouders voor de in artikel 9, eerste lid en derde lid, eerste volzin, van de Algemene wet, gestelde termijn van ten minste een maand een kortere termijn in de plaats worden gesteld.

Met betrekking tot de bij wege van voldoening op aangifte geheven gemeentelijke belastingen kan de belastingverordening voor de termijn van een maand bedoeld in artikel 10, tweede lid, en artikel 19, eerste, derde en vierde lid, van de Algemene wet een kortere termijn in de plaats stellen.

Artikel 287. Voor de toepassing van de artikelen 9, vierde lid, 18, derde lid, en 21, tweede lid, van de Algemene wet wordt met een onherroepelijke veroordeling gelijkgesteld het vervallen van het recht tot strafvordering op de voet van artikel 74 van het Wetboek van Strafrecht.

Artikel 288. Het in artikel 12 van de Algemene wet bedoelde besluit om aan hem die aangifte heeft gedaan, geen aanslag op te leggen, wordt slechts bij beschikking genomen indien de aangifte schriftelijk is gedaan.

Artikel 289. Hij die ingevolge de belastingverordening aanspraak kan maken op een gehele of gedeeltelijke vrijstelling, vermindering, ontheffing of teruggaaf kan binnen twee maanden nadat de omstandigheid welke die aanspraak deed ontstaan, zich heeft voorgedaan, of, indien op dat tijdstip nog geen aanslagbiljet is uitgereikt, binnen twee maanden na de dagtekening van het aanslagbiljet, een verzoekschrift tot het verkrijgen van vrijstelling, vermindering, ontheffing of teruggaaf indienen bij burgemeester en wethouders.

Burgemeester en wethouders beslissen op het verzoek bij uitspraak. Artikel 25, tweede, derde, vierde en zesde lid van de Algemene wet is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 290. In de gevallen waarin naar het oordeel van Onze Ministers van Binnenlandse Zaken en van Financiën het volkenrecht dan wel het internationale gebruik daartoe noopt, wordt vrijstelling van gemeentelijke belastingen verleend. Onze genoemde Ministers zijn bevoegd, ter zake nadere regelen te stellen.

Artikel 291. Naast een in de belastingverordening voorziene vermindering, ontheffing of teruggaaf kan door burgemeester en wethouders ook een in de belastingverordening voorziene vrijstelling ambtshalve worden verleend.

Artikel 291a. De bevoegdheden van artikel 63 van de Algemene wet worden met betrekking tot gemeentelijke belastingen uitgeoefend door burgemeester en wethouders.

Artikel 292. De in artikel 66 van de Algemene wet bedoelde kwijtschelding wordt met betrekking tot gemeentelijke belastingen verleend door burgemeester en wethouders.

Artikel 293. Bij de toepassing van de artikelen 68, 69, 70 en 75 van de Algemene wet met betrekking tot gemeentelijke belastingen worden de in die artikelen gestelde strafmaxima tot een-vierde teruggebracht.

In afwijking in zoverre van artikel 195 der gemeentewet kan in de belastingverordening op overtreding daarvan slechts geldboete worden gesteld en wel geldboete van ten hoogste tweehonderd vijftig gulden.

Artikel 294. Voor de toepassing van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (*Stb.* 1956, 323) treden burgemeester en wethouders in de plaats van de ambtenaar bedoeld in Hoofdstuk II van die wet. Als partij die het beroep in cassatie bedoeld in Hoofdstuk III van die wet kan instellen, worden aangewezen burgemeester en wethouders.

Artikel 295. Bij de invordering van gemeentelijke belastingen blijven van de Invorderingswet buiten toepassing de artikel 7bis, der lid, 8 12 en 15bis en van artikel 14, eerste lid, de woorden „en om deze schuldenaar zonder vonnis bij lijfswang tot betaling te dwingen”. Bij de invordering van gemeentelijke belastingen die niet bij wege van aanslag of bij wege van voldoening op aangifte worden geheven, blijven bovendien buiten toepassing de artikelen 1 tot en met 4.

De artikelen 5, vierde lid, en 6, eerste lid, van de Invorderingswet vinden overeenkomstige toepassing met betrekking tot belastingen, bedoeld in artikel 272, onder a, b en c, voor zover deze worden geheven van genothebbenden krachtens zakelijk recht als zodanig.

Artikel 296. Onverminderd het bepaalde in artikel 9 van de Invorderingswet zijn:

a. naheffingsaanslagen invorderbaar binnen een maand na de dagtekening van het aanslagbiljet.

b. andere belastingaanslagen invorderbaar in twee gelijke termijnen, waarvan de eerste vervalt op de laatste dag van de maand volgende op die welke in de dagtekening van het aanslagbiljet is vermeld, de tweede twee maanden later.

De belastingverordening kan van het bepaalde in het voorgaande lid afwijkende voorschriften inhouden.

Artikel 297. Ten aanzien van niet bij wege van aanslag of bij wege van voldoening op aangifte geheven gemeentelijke belasting treedt voor de toepassing van de Invorderingswet voor het kohier en het aanslagbiljet een daartoe bij de belastingverordening bestemd schriftuur of, bij gebreke van zulk een schriftuur, de kennisgeving, op de wijze door burgemeester en wethouders te bepalen, van het verschuldigde bedrag aan de belastingschuldige in de plaats.

De belastingverordening kan met betrekking tot de invordering van de in het eerste lid bedoelde belastingen nadere, van de Invorderingswet afwijkende voorschriften geven betreffende de wijze waarop van het verschuldigde bedrag kennis wordt gegeven aan de belastingschuldige en betreffende de termijn van betaling.

Artikel 298. Hoofdelijk aansprakelijk is:

a. voor de belasting verschuldigd door een lichaam in de zin van artikel 2, eerste lid, onder c, van de Algemene wet, dat geen rechtspersoonlijkheid bezit: ieder van de bestuurders;

b. voor de belasting verschuldigd door een lichaam in de zin van artikel 2, eerste lid, onder c, van de Algemene wet dat is ontbonden of dat niet binnen het Rijk is gevestigd: ieder van de met de vereffening belaste personen onderscheidenlijk de personen die het lichaam binnen het Rijk vertegenwoordigen, behoudens voor zover deze personen aantonen dat de niet-voldoening niet aan hen is te wijten.

Artikel 300. De in artikel 17, eerste lid, van de Invorderingswet bedoelde afschrijving wordt niet verleend dan nadat de gemeente-ontvanger is gehoord.

Burgemeester en wethouders kunnen op voorstel van de gemeente-ontvanger de belasting geheel of gedeeltelijk oninbaar verklaren. Het daartoe strekkende besluit ontheft de gemeente-ontvanger van de verplichting verdere pogingen tot invordering te doen.

Artikel 301. Indien inzake een gemeentelijke belasting exploit moet worden gedaan, een akte van vervolging betekend of een dwangbevel ten uitvoer gelegd in een andere gemeente dan die aan welke de belasting verschuldigd is, is daartoe naast de deurwaarder van laatstbedoelde gemeente mede de deurwaarder van eerstbedoelde gemeente bevoegd en desgevraagd verplicht.

Artikel 302. Met betrekking tot de in artikel 273 bedoelde belastingen:

a. is de rijksbelastingdienst belast met de berekening van belastingaanslagen, verminderingen en ontheffingen, alsmede met de verzending van aanslagbiljetten en afschriften van beschikkingen inzake verminderingen en ontheffingen;

b. blijven, onverminderd het bepaalde in artikel 284, voor zover de heffing betreft buiten toepassing de artikelen 13 en 14 van de Algemene wet;

c. blijven voor zover de invordering betreft, buiten toepassing de artikelen 281, tweede lid, 282, 296, tweede lid, 299, 300 en 301;

d. wordt de opbrengst aan de gemeente uitgekeerd volgens door Onze Minister van Financiën te stellen regels.

Het gemeentebestuur verschafft aan de rijksbelastingdienst de gegevens die nodig zijn voor de in het eerste lid bedoelde berekeningen.

De kosten welke zijn verbonden aan de werkzaamheden die de rijksbelastingdienst krachtens het eerste lid verricht, komen ten laste van de gemeente. Deze kosten worden berekend volgens door Onze Minister van Financiën, de Raad voor de gemeentefinanciën gehoord, te stellen regels.

Artikel 303. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen inzake de belastingen bedoeld in artikel 273 nadere, zo nodig afwijkende, regelen worden gegeven inzake de heffing en de invordering, alsmede inzake alle gemeentelijke belastingen andere in het kader van dit hoofdstuk passende nadere regelen ter aanvulling van de in dit hoofdstuk geregelde onderwerpen.

C. Artikel 310a wordt genummerd 310 en gelezen:

De Algemene termijnenwet is niet van toepassing op de termijnen, gesteld in de artikelen 66, tweede en derde lid, 82, 85, 96, tweede lid, 112, derde lid en 127, derde lid.

D. Boven artikel 310 (nieuw) wordt ingevoegd het opschrift: Overgangs- en slotbepalingen.

E. De opschriften „Overgangsbepalingen” boven artikel 312 en „Slotbepaling” boven artikel 322 vervallen.

Artikel II

De Provinciewet (*Stb.* 1962, 17) wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 146 wordt vervangen door:

Artikel 146. Behalve de belastingen waarvan de heffing krachtens bijzondere wetten geschiedt, kan de provincie heffen:

a. opcenten op de hoofdsom van de van in de provincie wonende of gevestigde houders van motorrijtuigen geheven motorrijtuigenbelasting tot een getal van ten hoogste 32;

b. de leges en andere rechten, bedoeld in artikel 148, eerste lid.

B. De artikelen 147 en 148 vervallen.

C. Artikel 149 wordt genummerd 148.

Het eerste lid van dit artikel wordt gelezen:

1. Voor provinciale belastingen worden gehouden de door de provincie gevorderde

a. leges;

b. rechten, andere dan die bedoeld onder a, voor:

1°. het gebruik overeenkomstig de bestemming van voor de openbare dienst bestemde provinciale bezittingen of voor de openbare dienst bestemde werken of inrichtingen die bij de provincie in beheer of in onderhoud zijn;

2°. het genot van door of vanwege van het provinciaal bestuur verstrekte diensten, tenzij deze bedrijfsmatig worden verstrekt of bestaan in het tijdelijk ter beschikking van particulieren stellen van provinciaal personeel;

3°. het hebben van voorwerpen onder, op of boven provinciale grond of -water, voor de openbare dienst bestemd.

Het vierde lid van dit artikel wordt gelezen:

4. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur de gevallen of groepen van gevallen aan te wijzen waarin door de provincie rechten, bedoeld in het eerste lid, kunnen worden gevorderd zonder dat deze voor belastingen worden gehouden.

D. Na artikel 148 (nieuw) wordt ingevoegd:

Artikel 149. Leges en andere rechten, bedoeld in artikel 148, eerste lid, die voor provinciale belastingen worden gehouden, kunnen worden geheven door de provincie die het gebruik van de bezittingen, werken of inrichtingen toestaat of de diensten verleent, ongeacht of het belastbare feit zich binnen of buiten het grondgebied van de provincie voordoet.

E. In artikel 150 wordt in plaats van „artikel 149, eerste lid, onder a en b” gelezen: artikel 148, eerste lid, onder b 1° en b 2°.

F. Artikel 152 wordt vervangen door:

Artikel 152. 1. Verordeningen betreffende de heffing van opcenten op de hoofdsom van de motorrijtuigenbelasting gelden niet voor rijtjdvakken welke zijn aangevangen vóórdat twee maanden zijn verstreken sedert het tijdstip waarop Onze beslissing tot goedkeuring daarvan is verzonden.

2. De opcenten op de motorrijtuigenbelasting worden als motorrijtuigenbelasting geheven en ingevorderd.

3. De opbrengst wordt aan de provincie uitgekeerd volgens regels door Onze Minister van Financiën te stellen.

4. De vermeerdering van belasting bedoeld in artikel 6 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966, en het vaste bedrag genoemd in artikel 8, tweede lid, onder a, van die wet blijven voor de berekening van het ingevolge artikel 146, onder a, aan opcenten verschuldigde bedrag buiten aanmerking.

5. Verandering in de loop van het rijtjdvak waarover de motorrijtuigenbelasting is betaald, van de woonplaats of plaats van vestiging van de houder van een motorrijtuig of van de plaats waaruit doorgaans met een motorrijtuig wordt gereden, is geen aanleiding tot het verlenen van teruggaaf van geheven opcenten of tot het heffen van opcenten over het nog niet verstreken gedeelte van het rijtjdvak door een andere provincie.

6. Voor de toepassing van artikel 146 en van dit artikel worden de begrippen motorrijtuig, houder van een motorrijtuig en rijtijdvak opgevat in de betekenis welke zij hebben voor de heffing van de motorrijtuigenbelasting.

7. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur een gebied of een gedeelte van een gebied dat geen deel van een provincie uitmaakt, voor de toepassing van artikel 146, onder *a*, en van dit artikel tot het gebied van een provincie te rekenen.

G. Na artikel 152 worden ingevoegd:

Artikel 152a. De heffing en invordering van provinciale belastingen, andere dan die bedoeld in artikel 146, onder *a*, geschiedt overeenkomstig de artikelen 152*b*—157 en de zo nodig bij de verordening betreffende de heffing gestelde nadere regels.

Artikel 152b. De bepalingen van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 1959, 301) inzake bezwaar en beroep met betrekking tot een aanslag en inzake herstel van vormverzuimen en overschrijding van termijnen zijn van toepassing voor de provinciale belastingen, andere dan die bedoeld in artikel 146, onder *a*, met dien verstande, dat:

a. de bevoegdheden en de verplichtingen van de in de Algemene wet inzake rijksbelastingen genoemde inspecteur gelden voor gedeputeerde staten;

b. met betrekking tot niet bij wege van aanslag geheven provinciale belastingen wordt verstaan onder:

1°. aanslag: het gevorderde bedrag;

2°. dagtekening van het aanslagbiljet: de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving van het onder 1° bedoelde bedrag, of bij gebreke van een schriftelijke kennisgeving, de datum waarop het bedrag ter kennis van de belastingplichtige is gebracht.

Artikel 152c. Voor de toepassing van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (*Stb.* 1956, 323) treden gedeputeerde staten in de plaats van de ambtenaar bedoeld in Hoofdstuk II van die wet. Als partij die het beroep in cassatie bedoeld in Hoofdstuk III van die wet kan instellen worden aangewezen gedeputeerde staten.

H. Artikel 155, tweede lid, wordt vervangen door:

2. In afwijking van het eerste lid blijven de bepalingen inzake de lijfswang buiten toepassing.

Artikel III

Artikel 19 van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken (*Stb.* 1956, 323) wordt gelezen:

Partijen, die beroep in cassatie kunnen instellen zijn de belanghebbende, alsmede Onze Minister van Financiën of, indien de uitspraak betrekking heeft op een provinciale of op een gemeentelijke belasting, het orgaan dat door of krachtens de Provinciewet, onderscheidenlijk de gemeentewet, tot het instellen van dat beroep is aangewezen.

Artikel IV

1. In de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966 (*Stb.* 1966, 332) worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 5, eerste lid, wordt vervangen door:

Artikel 5. 1. De belasting bedraagt over een rijtijdvak van twaalf maanden:

<i>a.</i> voor een motorrijtuig op twee wielen, met een eigen gewicht van niet meer dan 60 kilogram	<i>f</i> 12,65
meer dan 60 doch niet meer dan 120 kilogram	21,09
meer dan 120 kilogram doch niet meer dan 200 kilogram	29,53
meer dan 200 kilogram	33,74

<i>b.</i> voor een motorrijtuig op drie of meer wielen, ingericht voor personenvervoer en wel voor het vervoer van niet meer dan acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen, met een eigen gewicht van niet meer dan 200 kilogram	29,53
meer dan 200 doch niet meer dan 500 kilogram	33,74
meer dan 500 kilogram, per 100 kilogram	6,75
<i>c.</i> voor een onder letter <i>b.</i> omschreven motorrijtuig dat blijkens een ingevolge de Wet Autovervoer Personen (<i>Stb.</i> 1939, 527) afgegeven vergunning is bestemd om personen tegen betaling te vervoeren en uitsluitend daarvoor wordt gebezigd, per 100 kilogram eigen gewicht doch ten minste	5,06 25,31
<i>d.</i> voor een motorrijtuig op drie of meer wielen, ingericht voor personenvervoer en wel voor het vervoer van meer dan acht personen, de bestuurder daaronder niet begrepen	59,05
benevens per 100 kilogram eigen gewicht boven 1000 kilogram	10,12
<i>e.</i> voor een ander motorrijtuig met een eigen gewicht van	
1°. niet meer dan 120 kilogram	16,87
meer dan 120 doch niet meer dan 200 kilogram	25,31
meer dan 200 doch niet meer dan 500 kilogram	33,74
meer dan 500 doch niet meer dan 1000 kilogram, per 100 kilogram eigen gewicht	7,59
2°. meer dan 1000 doch niet meer dan 2000 kilogram	75,92
benevens per 100 kilogram eigen gewicht boven 1000 kilogram	8,44
3°. meer dan 2000 doch niet meer dan 3000 kilogram	160,28
benevens per 100 kilogram eigen gewicht boven 2000 kilogram	9,28
4°. meer dan 3000 doch niet meer dan 4000 kilogram	253,08
benevens per 100 kilogram eigen gewicht boven 3000 kilogram	10,12
5°. meer dan 4000 doch niet meer dan 5000 kilogram	354,31
benevens per 100 kilogram eigen gewicht boven 4000 kilogram	10,97
6°. meer dan 5000 doch niet meer dan 6000 kilogram	463,98
benevens per 100 kilogram eigen gewicht boven 5000 kilogram	11,81
7°. meer dan 6000 kilogram	582,08
benevens per 100 kilogram eigen gewicht boven 6000 kilogram	12,65

B. In artikel 5, tweede lid, wordt „*f* 9,99” vervangen door *f* 7,59.

C. In artikel 6, eerste lid, wordt „tweehonderd dertig percent” vervangen door: driehonderd en drie percent.

D. In artikel 7, eerste lid, worden de bedragen van *f* 33,30, *f* 88,80 en *f* 177,60 vervangen door achtereenvolgens *f* 25,31, *f* 67,⁴⁰ en *f* 134,98.

E. In artikel 20, eerste lid, wordt tussen „tol” en „wordt” ingevoegd: en de bevoegdheid van de provincies ingevolge de Provinciewet (*Stb.* 1962, 17) tot het heffen van opcenten op de motorrijtuigenbelasting.

F. Artikel 20, tweede lid, wordt vervangen door:

2. Met afwijking van het eerste lid kunnen gemeenten

rechten heffen als bedoeld zijn in artikel 277, eerste lid, letter b, 1°, der gemeentewet ter zake van het gebruik van:

a. daartoe ingerichte parkeerterreinen;

b. weggedeelten binnen de voor de toepassing van de Wegenverkeerswet geldende bebouwde kom of kommen, waarop parkeren krachtens gemeentelijke verordening slechts voor een door een parkeermeter aangegeven tijdsduur van ten hoogste vier uur is toegestaan;

c. weggedeelten binnen de voor de toepassing van de Wegenverkeerswet geldende bebouwde kom of kommen, waarop parkeren krachtens gemeentelijke verordening slechts is toegestaan voor de bij die verordening genoemde belanghebbenden.

3. Onze Minister van Verkeer en Waterstaat kan, op verzoek van het gemeentebestuur, onder door hem te stellen voorwaarden, een afwijking toestaan van de in het vorige lid, onder b bedoelde tijdsduur.

G. Na artikel 20 wordt ingevoegd:

Artikel 20a. Onze Minister kan bij de berekening van de belasting, van de vermeerderingen daarvan en van op de belasting geheven opcenten de door hem nodig geachte afrondingen doen aanbrengen.

2. In artikel 7, eerste lid, van de Wet op het Rijkswegenfonds (*Stb.* 1965, 30) wordt „134 opcenten” vervangen door: 176 opcenten.

3. Geen teruggaaf vindt plaats van motorrijtuigenbelasting en ingevolge artikel 7 van de Wet op het Rijkswegenfonds geheven opcenten, betaald over een rijtijdvak dat vóór het tijdstip van inwerkingtreding van dit artikel is aangevangen, voor zover aannemelijk is dat de aanleiding tot het verzoek om teruggaaf uitsluitend is gelegen in de wijziging van tarief ingevolge het eerste lid.

Artikel V

1. Zolang in de gemeente niet een belasting, bedoeld in artikel 273 der gemeentewet, wordt geheven, doch over geen later belastingjaar dan dat waartoe 31 december 1978 behoort, kan de gemeente de belastingen heffen, bedoeld in artikel 277, onder a, b, f en l, in verband met de artikelen 278 tot en met 280, 285 en 285bis, der gemeentewet, zoals deze luidde vóór de wijziging ingevolge artikel I.

2. Vóór de inwerkingtreding van deze wet ingevoerde belastingen als bedoeld in artikel 280 der gemeentewet, zoals deze luidde vóór de wijziging ingevolge artikel I, waarvan de heffing tot een bepaalde termijn is beperkt en waarvoor de mogelijkheid van afkoop is gegeven, kunnen gedurende die termijn nog worden geheven.

3. De artikelen 5, vierde lid, en 6, eerste lid, van de Invorderingswet, artikel 101, tweede lid, laatste volzin, van de Lager-onderwijswet 1920 (*Stb.* 1920, 778) en artikel 73, tweede lid, derde volzin, van de Kleuteronderwijswet (*Stb.* 1955, 558) vinden met betrekking tot de in het eerste en in het tweede lid bedoelde belastingen overeenkomstige toepassing.

4. De gemeente behoudt tot 1 januari 1979 de bevoegdheid tot het heffen van belasting op toneelvoorstellingen en andere vermakelijkheden, bedoeld in artikel 277, onder i, der gemeentewet, zoals deze luidde vóór de wijziging ingevolge artikel I, met dien verstande dat voor zover filmvoorstellingen gegeven door bioscoopondernemers betreft, deze bevoegdheid vervalt met ingang van de tweede kalendermaand volgende op die waarin deze wet in werking treedt.

Deze bevoegdheid vervalt zodra de gemeente rechten, bedoeld in artikel 277, eerste lid, onder b 4°, der gemeentewet, gaat heffen.

5. Indien van de in het vierde lid bedoelde bevoegdheid gebruik wordt gemaakt, kan in afwijking van artikel 51, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (*Stb.* 1959, 301) de daarbedoelde toegang ten aanzien van de belasting op vermakelijkheden te allen tijde worden gevorderd.

Artikel VI

1. De verordeningen betreffende de heffing van gemeentelijke opcenten op de grondbelasting en op de personele belasting, welke bestaan bij het begin van het belastingjaar, dat aanvangt nadat sedert de inwerkingtreding van deze wet vier maanden zijn verstreken, vervallen met ingang van dat belastingjaar. Ten aanzien van het in dit lid bedoelde belastingjaar vindt artikel 278, tweede lid, tweede volzin, der gemeentewet, zoals deze luidde vóór de wijziging ingevolge artikel I, geen toepassing.

2. Het eerste lid vindt geen toepassing met betrekking tot na de inwerkingtreding van deze wet vastgestelde verordeningen die voor het eerst gelden voor het in het eerste lid bedoelde of een later belastingjaar.

Artikel VII

1. Heffing van provinciale opcenten op de grondbelasting en op de personele belasting, bedoeld in artikel 146 van de Provinciewet, zoals dit artikel luidde vóór de wijziging ingevolge artikel II, vindt plaats tot en met het belastingjaar dat is aangevangen vóórdat sedert de inwerkingtreding van deze wet vier maanden zijn verstreken. Bedoelde opcenten worden geheven tot het aantal dat wordt geheven in het laatste vóór de inwerkingtreding van deze wet aangevangen belastingjaar.

2. De provincies ontvangen over het kalenderjaar waarin het laatste volle belastingjaar waarover provinciale opcenten op de personele belasting ten behoeve van de provincies worden geheven, is geëindigd en over de daaropvolgende kalenderjaren tot en met dat waarin de provincies voor het eerst van hun bevoegdheid tot het heffen van opcenten op de motorrijtuigenbelasting gebruik kunnen maken, een uitkering ten laste der rijksbegroting.

3. Deze uitkering bedraagt het totaal van:

a. 105 percent van de som van 60 percent van de hoofdsom der in de provincie geheven grondbelasting over het boekingsdijkvak dat overeenkomt met het laatste belastingjaar waarover ten behoeve van de provincie opcenten op de grondbelasting worden geheven, en 50 percent, verhoogd met de helft van het voor die provincie geldende percentage, bedoeld in artikel 29, vierde lid, der Financiële-Verhoudingswet 1960, van de hoofdsom der in die provincie geheven personele belasting over het boekingsdijkvak, dat overeenkomt met het laatste belastingjaar waarover ten behoeve van de provincie opcenten op de personele belasting worden geheven. Het aldus gevonden bedrag wordt voor de kalenderjaren, volgende op dat waarop de uitkering voor het eerst plaatsvindt, telkens verhoogd met 5 percent;

b. een zodanig gedeelte van tien miljoen gulden als overeenkomt met het in de provincie geheven gedeelte van de totale opbrengst van de motorrijtuigenbelasting in het kalenderjaar, voorafgaande aan de inwerkingtreding van deze wet.

4. Op de uitkering komen in mindering de opbrengst der in de provincie geheven opcenten op de grondbelasting en op de personele belasting en de uitkering ingevolge artikel 29, vierde lid, der Financiële-Verhoudingswet 1960, beide voor zover zij zijn toe te rekenen aan het gedeelte van een belastingjaar dat samenvalt met het jaar waarover de uitkering plaatsvindt. Op de uitkering komen voorts in mindering de in het jaar waarover de uitkering plaatsvindt, ten behoeve van de provincie geheven opcenten op de motorrijtuigenbelasting.

5. Indien 32 percent van de hoofdsom van de motorrijtuigenbelasting over het eerste tijdvak van twaalf maanden waarin de provincie opcenten op de motorrijtuigenbelasting heft, minder bedraagt dan de in het tweede en derde lid bedoelde

uitkering over het laatste jaar waarover deze wordt ontvangen, ontvangt de provincie over dat tijdvak en over de twee daarop volgende tijdvakken van twaalf maanden ten laste der rijksbegroting een uitkering ten bedrage van 3/3, 2/3 onderscheidenlijk 1/3 gedeelte van het verschil. Voor zover het eerste der hiervóór bedoelde tijdvakken samenvalt met het laatste jaar waarover de in het tweede en derde lid bedoeld uitkering plaatsvindt, wordt de uitkering over dat tijdvak naar tijdsgelang verminderd.

6. Voor de toepassing van het vorige lid wordt de hoofdsom der in een provincie geheven motorrijtuigenbelasting bepaald zonder de vermeerdering van belasting, bedoeld in artikel 6 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1966, en het vaste bedrag genoemd in artikel 8, tweede lid, onder *a*, van die wet, in aanmerking te nemen.

7. De in dit artikel bedoelde uitkeringen vinden plaats volgens regels door Onze Minister van Financiën te stellen.

Artikel VIII

1. Met ingang van het belastingjaar volgende op het in artikel VII, eerste lid, eerste volzin, bedoelde, worden ten behoeve van het Rijk opcenten op de grondbelasting en op de personele belasting geheven en wel in elke provincie tot het aantal waartoe in het laatst hiervóór bedoelde belastingjaar provinciale opcenten worden geheven.

2. De in het eerste lid bedoelde opcenten worden geheven boven die welke worden ingevolge de wet van 21 juli 1960 (*Stb.* 286).

Artikel IX

1. Met ingang van het belastingjaar dat aanvangt met of in het eerste belastingjaar waarover in een gemeente een belasting bedoeld in artikel 273 van de gemeentewet, wordt geheven, of, zo dit eerder is, met ingang van het belastingjaar waartoe 31 december 1979 behoort, worden in die gemeente geen aanslagen in de grondbelasting meer opgelegd en wordt in die gemeente de personele belasting niet meer geheven.

2. De personele belasting wordt voor het belastingjaar waarin het eerste belastingjaar waarover in een gemeente een belasting bedoeld in artikel 273 van de gemeentewet geldt, aanvangt, voor zeven twaalfden geheven.

3. Het eerste belastingjaar waarover in een gemeente een belasting bedoeld in artikel 273 van de gemeentewet wordt geheven, vangt niet aan binnen één jaar nadat de verordening betreffende de heffing van die belasting in afschrift ter kennis is gebracht van Onze Minister van Financiën en tevens niet binnen één maand na het tijdstip waarop Onze beslissing tot goedkeuring van de verordening is verzonden.

Artikel X

1. De aan de heffing en invordering van de grondbelasting en de personele belasting verbonden kosten, komen, voor zoveel de hoofdsom en de daarop geheven gemeentelijke opcenten betreft, met ingang van het eerste belastingjaar, dat aanvangt nadat sedert de inwerkingtreding van deze wet vier maanden zijn verstreken, ten laste van de gemeenten.

2. Het aandeel in de in het eerste lid bedoelde kosten dat ten laste van een gemeente komt wordt gesteld op 6,5 percent van de hoofdsom van de in de gemeente geheven grondbelasting en personele belasting en van de daarop geheven gemeentelijke opcenten.

Artikel XI

De Financiële-Verhoudingswet 1960 (*Stb.* 1961, 217) wordt als volgt gewijzigd:

A. Het percentage, genoemd in artikel 4, letter *a*, wordt vermeerderd:

1. indien deze wet in werking treedt met ingang van 2 september of daarna, doch niet later dan met ingang van 1 februari, voor het in dat tijdvak aanvangende uitkeringsjaar met 0,22;

2. indien deze wet in werking treedt met ingang van 2 februari of daarna, doch niet later dan met ingang van 1 september, voor het eerste na dat tijdvak aanvangende uitkeringsjaar met 0,34;

3. met ingang van het daaropvolgende uitkeringsjaar met 0,50.

B. Artikel 6 vervalt met ingang van het eerste uitkeringsjaar waarvoor het percentage, genoemd in artikel 4, letter *a*, ingevolge het bepaalde onder A wordt vermeerderd.

C. In artikel 7, tweede lid, letter *b*, wordt met ingang van het onder B bedoelde uitkeringsjaar „vijfmaal de zuivere opbrengst van de hoofdsom der in de gemeente geheven grondbelasting op gebouwde eigendommen over het op 1 januari van het uitkeringsjaar laatstbeëindigde boekingstijdvak”, vervangen door: 24,3 percent van de in de kadastrale leggers opgenomen belastbare opbrengst der in de gemeente gelegen gebouwde eigendommen op 1 januari van het uitkeringsjaar.

D. Met ingang van het onder B bedoelde uitkeringsjaar wordt aan artikel 7, tweede lid, onder vervanging van de punt aan het slot door een puntkomma, toegevoegd:

f. voor de gemeente, welke over het uitkeringsjaar een belasting heft als bedoeld in artikel 273 van de gemeentewet – het bedrag, dat verkregen wordt door het produkt van *f* 3,65 en het aantal hectaren land dat begrepen is in het onder letter *a* bedoelde aantal hectaren, te vermenigvuldigen met de overeenkomstig artikel 8, eerste lid, berekende factor.

E. Met ingang van het onder B bedoelde uitkeringsjaar wordt het eerste lid van artikel 8 vervangen door:

1. De in artikel 7, tweede lid, letter *f*, bedoelde factor is de in twee decimalen naar boven afgeronde uitkomst van de breuk, waarvan de teller is 380 verminderd met het aantal inwoners der gemeente per vierkante kilometer land op 1 januari van het uitkeringsjaar, en de noemer 380, met dien verstande, dat een negatieve uitkomst op nul wordt gesteld.

F. Na het tweede lid van artikel 15 wordt ingevoegd:

3. Het aantal inwoners per vierkante kilometer land, bedoeld in artikel 8, eerste lid, wordt vastgesteld overeenkomstig de door het Centraal Bureau voor de Statistiek gepubliceerde gegevens.

Artikel XII

1. Het bedrag per inwoner, bedoeld in artikel 7, tweede lid, letter *d*, van de Financiële-Verhoudingswet 1960 wordt met ingang van het in artikel XI, onder B, bedoelde uitkeringsjaar verhoogd:

	voor een gemeente met op 1 januari van dat uitkeringsjaar	met
<i>a.</i>	minder dan 2000 inwoners	<i>f</i> 4,20
<i>b.</i>	2 000 of meer doch minder dan 5 000 inwoners	4,40
<i>c.</i>	5 000 of meer doch minder dan 10 000 inwoners	4,50
<i>d.</i>	10 000 of meer doch minder dan 20 000 inwoners	4,70
<i>e.</i>	20 000 of meer doch minder dan 50 000 inwoners	4,80
<i>f.</i>	50 000 of meer doch minder dan 100 000 inwoners	4,30
<i>g.</i>	100 000 of meer doch minder dan 200 000 inwoners	4,20
<i>h.</i>	200 000 of meer doch minder dan 400 000 inwoners	3,50
<i>i.</i>	400 000 of meer doch minder dan 600 000 inwoners	5,60
<i>j.</i>	600 000 of meer doch minder dan 800 000 inwoners	3,70
<i>k.</i>	800 000 of meer inwoners	4,20

2. De algemene uitkering uit het Gemeentefonds wordt voor elke gemeente verminderd:

a. indien deze wet in werking treedt met ingang van 2 september of daarna, doch niet later dan met ingang van 1 februari, over het uitkeringsjaar bedoeld onder A 1 van artikel XI, met:

1°. 60 percent van de zuivere opbrengst van de hoofdsom der grondbelasting op gebouwde eigendommen en 30 percent van de zuivere opbrengst van de hoofdsom der grondbelasting op ongebouwde eigendommen over het op 1 januari van dat uitkeringsjaar aanvangende boekingsstijdvak;

2°. 200 percent van 5/12 van de zuivere opbrengst van de hoofdsom der personele belasting over het in dat uitkeringsjaar eindigende boekingsstijdvak;

b. indien deze wet in werking treedt met ingang van 2 februari of daarna, doch niet later dan met ingang van 1 september, over het uitkeringsjaar, bedoeld onder A 2 van artikel XI, met 200 percent van 5/12 van de zuivere opbrengst van de hoofdsom der personele belasting over het in dat uitkeringsjaar eindigende boekingsstijdvak.

Artikel XIII

De uitkeringen ingevolge artikel 29, vierde lid, der Financiële-Verhoudingswet 1960 worden voor de laatste maal gedaan over het laatste boekingsstijdvak, dat is aangevangen vóórdat sedert de inwerkingtreding van deze wet vier maanden zijn verstreken.

Artikel XIV

De wet van 1 november 1962 (*Stb.* 483) tot heffing van een bijzondere belasting door de provincie Friesland wordt met ingang van het eerste belastingjaar dat is aangevangen nadat sedert de inwerkingtreding van deze wet vier maanden zijn verstreken, als volgt gewijzigd:

A. Het tweede lid van artikel 1 wordt vervangen door:

2. De belasting bedraagt ten hoogste 2,92 percent onderscheidenlijk 3,6 percent van de belastbare opbrengst van de gebouwde en de ongebouwde eigendommen, welke in de kadastrale leggers zijn opgenomen.

B. Artikel 3 wordt vervangen door:

Artikel 3. Het tarief van de belasting wordt telkenjare bij verordening vastgesteld, afzonderlijk voor gebouwde en voor ongebouwde eigendommen. De verordening kan bepalen dat de belasting in bepaalde gedeelten van de provincie niet of naar een lager tarief zal worden geheven.

C. Artikel 4 wordt vervangen door:

Artikel 4. 1. De belasting wordt geheven en ingevorderd met overeenkomstige toepassing van de voor de grondbelasting geldende regelen, met dien verstande dat zij wordt uitgetrokken hetzij afzonderlijk op het kohier van de grondbelasting, hetzij op een door Onze Minister van Financiën aangewezen kohier en dat geen rechtsmiddelen zijn toegelaten tegen hetgeen voor de heffing van de grondbelasting onherroepelijk is komen vast te staan.

2. De zuivere opbrengst der belasting over een boekingsstijdvak als bedoeld in de artikelen 20 en 20a van de Comptabiliteitswet 1927 (*Stb.* 259), wordt aan de provincie uitgekeerd volgens regels, door Onze Minister van Financiën te stellen. Bij het vaststellen van die opbrengst vinden de bepalingen van het derde, vierde, vijfde, zesde en zevende lid van eerstgenoemd artikel overeenkomstige toepassing.

D. Artikel 5 vervalt.

Artikel XV

1. De Ruilverkavelingswet 1954 (*Stb.* 510) wordt als volgt gewijzigd:

A. Van artikel 124 vervalt het tweede lid en de numeraanduiding van het eerste lid.

B. Artikel 125 wordt vervangen door:

Artikel 125. De rente wordt geheven en ingevorderd met overeenkomstige toepassing van de voor de grondbelasting geldende regelen, met dien verstande dat zij wordt uitgetrokken hetzij afzonderlijk op het kohier van de grondbelasting, hetzij op een door Onze Minister van Financiën aangewezen kohier.

C. Artikel 126 vervalt.

2. De Herverkavelingswet Walcheren 1947 (*Stb.* H 400) wordt als volgt gewijzigd:

A. Van artikel 101 vervalt het tweede lid en de numeraanduiding van het eerste lid.

B. Artikel 102 wordt vervangen door:

Artikel 102. De rente wordt geheven en ingevorderd met overeenkomstige toepassing van de voor de grondbelasting geldende regelen, met dien verstande dat zij wordt uitgetrokken hetzij afzonderlijk op het kohier van de grondbelasting, hetzij op een door Onze Minister van Financiën aangewezen kohier.

C. Artikel 103 vervalt.

3. De Jachtwet (*Stb.* 1954, 523) wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 78 wordt „artikelen 74–83” vervangen door: artikelen 74 tot en met 79 en 83.

B. Aan artikel 78 wordt onder aanduiding van het bestaande lid als eerste lid, een tweede lid toegevoegd, luidende:

2. Het bedrag van de jachtrente wordt door de zorg van Onze Minister van Financiën bij ieder daaraan onderworpen perceel in de kadastrale legger aangetekend. De rente wordt geheven en ingevorderd met overeenkomstige toepassing van de voor de grondbelasting geldende regelen, met dien verstande dat zij wordt uitgetrokken hetzij afzonderlijk op het kohier van de grondbelasting, hetzij op een door Onze Minister van Financiën aangewezen kohier.

Artikel XVI

1. Gemeentelijke belastingverordeningen welke zijn vastgesteld vóór de inwerkingtreding van deze wet, worden, onverminderd hetgeen deze wet overigens omtrent de heffing van die belastingen inhoudt, geacht te zijn vastgesteld hetzij krachtens artikel 272 van de gemeentewet, zoals deze luidt na de wijziging ingevolge artikel I, hetzij krachtens artikel V.

2. Bepalingen van een in het eerste lid bedoelde verordening welke niet in overeenstemming zijn met artikel I van deze wet, blijven van kracht totdat zij met dat artikel in overeenstemming zijn gebracht of zijn ingetrokken. Deze bepalingen, voorzover zij niet in overeenstemming zijn gebracht met artikel I, vervallen evenwel voorzover zij betrekking hebben op de belasting op gemakkelikheden ter zake van door bioscoop-ondernemers gegeven filmvoorstellingen uiterlijk met ingang van de tweede kalendermaand volgende op die waarin deze wet in werking treedt en overigens uiterlijk met ingang van 1 januari 1979, met dien verstande dat zij ook daarna van toepassing blijven met betrekking tot de heffing over voordien aangevangen belastingjaren of zich voordien voorgedaan hebbende belastbare feiten.

Artikel XVI A

Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur de in de artikelen V, IX en XVI genoemde, tot de jaren 1978 en 1979 behorende data te vervangen door de overeenkomstige, ten hoogste drie jaren eerder liggende data.

Artikel XVII

De Wet gemeenschappelijke regelingen (*Stb.* 1950, K 120) wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 4, vierde lid, en artikel 34, vierde lid, wordt in plaats van „artikel 275” gelezen: artikel 277.

B. In artikel 19, vierde lid, en artikel 26, vierde lid, wordt in plaats van „artikel 149” gelezen: artikel 148.

Artikel XVIII

1. In artikel 5, tweede lid, van de Wet op de personele belasting 1950 (*Stb.* K 598) wordt in plaats van „de artikelen 270 en 273” gelezen: artikel 271, eerste en derde lid.

2. De in het eerste lid genoemde wet wordt ingetrokken met ingang van 1 juni 1979.

Artikel XIX

De Wet op de lijkbezorging (*Stb.* 1955, 390) wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 290, eerste lid, wordt in plaats van „aan het slot van artikel 275, eerste lid” gelezen: in artikel 277, eerste lid, onder *b* 2°.

B. In artikel 31 vervalt: overeenkomstig artikel 254 der wet van 29 juni 1851 (*Staatsblad* no. 85).

Artikel XX

Artikel 5 van de Wet van 23 april 1879 (*Stb.* 72), tot regeling der heffing van rechten wegens de verrichtingen van de ambtenaar van de burgerlijke stand, wordt gelezen:

Het lokaal, in het huis der gemeente voor de huwelijksvoltrekking bestemd, wordt door de gemeente beschikbaar gesteld.

Voor huwelijksvoltrekking, op andere tijd of andere wijze dan waarop zij ingevolge het voorschrift van het voorafgaande artikel kosteloos plaats heeft, kan door de gemeente een recht worden geheven als bedoeld in artikel 277 der gemeentewet.

Artikel XXI

In artikel 2, eerste lid, van de Wet bevolkings- en verblijfsregisters (*Stb.* 1948, I 393) wordt in plaats van „overeenkomstig artikel 275 van de gemeentewet, gelden worden geheven” gelezen: rechten worden geheven als bedoeld in artikel 277 der gemeentewet.

Artikel XXII

In artikel 8, vijfde lid, van de Vleeskeuringswet (*Stb.* 1958, 72) wordt in plaats van „artikel 287” gelezen: artikel 279.

Artikel XXIII

In artikel 101, tweede lid, laatste volzin, van de Lager-onderwijswet 1920 (*Stb.* 1920, 778) wordt in plaats van „artikel 277, onder *b* en *l'*” gelezen: artikel 272, onder *a* en *b*.

Artikel XXIV

Artikel 21 van de Besmettelijke Ziektewet (*Stb.* 1928, 265) wordt gelezen: Van de belanghebbenden, met uitzondering van on- en minvermogenenden, wordt een recht geheven als bedoeld in artikel 277 der gemeentewet voor vervoer, afzondering, onderzoek, verpleging, reiniging en ontsmetting.

Artikel XXV

De Schoolgeldwet (*Stb.* 1955, 223) wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 7, derde lid, wordt toegevoegd: Voor de toepassing van de vorige volzinnen van dit lid wordt de vrouw die gedurende een kalenderjaar of gedurende een gedeelte daarvan

gehuwd was zonder duurzaam van haar echtgenoot gescheiden te leven, niet als binnenlands belastingplichtige voor de inkomstenbelasting in dat kalenderjaar aangemerkt.

B. Aan artikel 16 wordt, onder vernummering van de leden 1 tot en met 4 tot 2 tot en met 5, een nieuw lid toegevoegd:

1. het schoolgeld wordt geheven bij wege van aanslag.

C. Van artikel 17 vervalt de laatste volzin.

D. In de artikelen 18, eerste lid, 20, 30 en 34, eerste lid, wordt voor „artikel 16, eerste lid” gelezen: artikel 16, tweede lid.

E. De artikelen 22 tot en met 29 worden vervangen door:

Artikel 22. 1. Het schoolgeld wordt geheven bij wege van aanslag.

2. Overigens geschiedt de heffing en de invordering voor zoveel mogelijk met overeenkomstige toepassing van de bepalingen vervat in het derde hoofdstuk van titel VI van de tweede afdeling der gemeentewet, met dien verstande, dat:

a. daarin voor „de belastingverordening ” wordt gelezen: de Schoolgeldwet;

b. burgemeester en wethouders bevoegd zijn toepassing te geven aan het bepaalde in artikel 282 dier wet;

c. burgemeester en wethouders kunnen bepalen, dat het schoolgeld anders dan door middel van een gedagtekend aanslagbiljet wordt ingevorderd, in welk geval:

1°. artikel 296, eerste lid, onder *b*, niet van toepassing is;

2°. aan de schoolgeldplichtige op door burgemeester en wethouders te bepalen wijze zodra mogelijk kennis wordt gegeven van het bedrag van het verschuldigde schoolgeld, alsmede van de plaats waar en het tijdstip waarop de betaling moet geschieden en daarbij, indien deze kennisgeving schriftelijk en anders dan bij contante betaling wordt gedaan, tevens melding wordt gemaakt van de plaats en de wijzen van betaling en van de verdere in artikel 2, eerste lid, van de Invorderingswet bedoelde gegevens;

3°. wordt verstaan onder:

A. uitreiking van een aanslagbiljet: de kennisgeving van het bedrag van het verschuldigde schoolgeld;

B. dagtekening van het aanslagbiljet: de dagtekening van de schriftelijke kennisgeving van het onder A bedoelde bedrag of, bij gebreke van schriftelijke kennisgeving, de datum waarop dat bedrag ter kennis van de schoolgeldplichtige is gebracht;

d. de verplichting tot betaling mede niet wordt geschorst door het indienen van een bezwaar- of beroepschrift tegen een aanslag in een belasting die van invloed is op het bedrag van het schoolgeld;

e. de gemeente niet het recht van voorrang heeft.

Artikel 23. Artikel 18 is van overeenkomstige toepassing met dien verstande, dat voor de inspecteur der directe belastingen burgemeester en wethouders dan wel één of meer door hen aan te wijzen gemeente-ambtenaren in de plaats treden.

Artikel XXVI

In artikel 73, tweede lid, derde volzin, van de Kleuteronderwijswet (*Stb.* 1955, 558) wordt in plaats van „artikel 277, onder *b* en *l'*” gelezen: artikel 272, onder *a* en *b*.

Artikel XXVII

Artikel 24, derde lid, van de Drank- en Horecawet (*Stb.* 1964, 386) wordt gelezen: Ten aanzien van de belasting zijn de artikelen 269—271 en 280—302 van de gemeentewet van toepassing, met dien verstande, dat zij wordt geheven bij wege van aanslag.

Artikel XXVIII

In artikel 39 van de Wet openbaar lichaam Rijnmond (*Stb.* 1964, 427) wordt voor „artikel 275” gelezen: artikel 277.

Artikel XXVIIIa

In artikel 8, tweede lid, van de Woonwagenwet wordt „artikel 275” vervangen door: artikel 277.

Artikel XXIX

1. Deze wet treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging.

2. De provincies maken van hun bevoegdheid tot het heffen van opcenten op de hoofdsom der motorrijtuigenbelasting geen gebruik vóór een door Ons te bepalen tijdstip. Met uitzondering van onderdeel F van het eerste lid treedt artikel IV, in afwijking in zoverre van het vorige lid, eerst op dat tijdstip in werking.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Binnenlandse Zaken,

De Minister van Financiën,

De Staatssecretaris van Financiën,